

Sygn. akt VIII C 623/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa: M. N.

przeciwko: (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki M. N. kwotę 22 012,69 zł (dwadzieścia dwa tysiące dwanaście złotych i sześćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 4 listopada 2010 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1 320,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia) kwotę 402 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 15 lipca 2011r. powódka M. N. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 29.812,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 listopada 2010 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając treść podniesionych żądań podała, że w dniu 21 stycznia 2010 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został należący do niej samochód marki F. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji zbiegł z miejsca zdarzenia. Wskutek zdarzenia uszkodzone zostały następujące elementy w/w samochodu: lusterko lewe, lusterko prawe, prawy bok, drzwi przednie, drzwi tylne, tylny błotnik, porysowany został przedni zderzak. Powódka wskazała, że zawarła ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia autocasco ww. pojazdu. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 5.787,31 zł. Powódka wskazała, że dokonała naprawy samochodu na własną rękę, a koszt samych części wyniósł 43.432,00 zł. Kwota dochodzona pozwem jest wynikiem odjęcia od kwoty netto wskazanej w fakturze VAT nr (...) z dnia 6.07.2010 r. (35.600 zł) kwoty odszkodowania wypłaconego przez stronę pozwaną. Powódka podniosła, że uszkodzony pojazd jest autem nietypowym, sprowadzanym na specjalne zlecenie i z tego powodu narzędzia służące stronie pozwanej do wyceny jego naprawy są nieadekwatne do specyfiki tego pojazdu i wycena może być dokonana jedynie przez specjalistę.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Przyznała, że łączyła ją z powódką umowa ubezpieczenia autocasco, a w toku likwidacji szkody wypłaciła powódce odszkodowanie w kwocie 5.787,31 zł

netto. W umowie strony przyjęły sposób rozliczenia szkody w wariantcie (...) (...)Warunków Ubezpieczenia). Podniosła, że powódka nie wybrała warsztatu ani nie przedłożyła faktur dokumentujących naprawę pojazdu, wobec czego strona pozwana zmuszona była oszacować wysokość odszkodowania na podstawie wariantu alternatywnego, tj. wariantu (...). Przy zastosowaniu w/w uregulowania umownego strona pozwana ustaliła kwotę odszkodowania na podstawie kalkulacji naprawy pojazdu powódki według zasad zawartych w systemie A., uwzględniając technologię naprawy producenta pojazdu, stawki za roboczogodzinę ustalone w oparciu o średnie ceny usług na danym terenie oraz ceny części i materiałów zawartych w wykorzystanym systemie, przy zmniejszeniu ich wartości o 35% zgodnie z § 22 ust. 2 pkt 4 OWU AC.

Pismem procesowym z dnia 27 listopada 2012 r. (data stempla pocztowego) powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 8.038,81 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w wysokości prawem przepisanej. W uzasadnieniu wskazała, że rozszerzenie powództwa wynika z konieczności dokonania naprawy samochodu marki F. (...), której to koszt w wysokości około 5.000 zł pokryła powódka, co wynika z zeznań świadka D. K.. Ponadto konieczny był zakup dodatkowych części, które nie zostały uwzględnione w fakturze VAT nr (...), tj. szyby drzwi przednich lewych, szyby drzwi przednich prawych oraz listwy ozdobnej drzwi tylnych prawych na łączną kwotę 3.038,81 zł netto, która to kwota znajduje w pełni poparcie w wycenie wskazanej w opinii biegłego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. N. zawarła ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki F. (...) o numerze rej. (...), należącego do powódki, na sumę ubezpieczenia 73.500 zł, w okresie ubezpieczenia od 6 czerwca 2009 r. do 5 czerwca 2010 r., w wariantcie (...).

Bezsporne, a ponadto:

- polisa serii (...) (k. 90-92).

Zgodnie z § 22 ust. 1 OWU autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy ustalonych Uchwałą Zarządu (...)Nr (...) z dnia 9 lutego 2009 r., wycena kosztów naprawy pojazdu dokonywana miała być z uwzględnieniem cen usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania.

Na mocy § 22 ust. 2 OWU, jeżeli w umowie ubezpieczenia przyjęto wariant (...), ustalenie odszkodowania następować miało na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) SA, według zasad zawartych w systemie A. lub E. bez podatku VAT, z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
- 2) stawki za 1 roboczogodzinę ustalonej przez (...) SA w oparciu o średnie ceny usług na terenie działalności jednostki organizacyjnej (...) SA likwidującej szkodę,
- 3) cen części zamiennych i materiałów zawartych w ww. systemach,
- 4) cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany, pochodzących z baz producentów i oficjalnych importerów pojazdów, które pomniejsza się w zależności od okresu eksploatacji pojazdu według poniższych wskaźników procentowych:
 - przy okresie eksploatacji pojazdu do 3 lat – procent pomniejszenia wynosił 15%;
 - przy okresie eksploatacji pojazdu od 3 lat do 5 lat – procent pomniejszenia wynosił 25%;
 - przy okresie eksploatacji pojazdu od 5 do 8 lat – procent pomniejszenia wynosił 35%;

- przy okresie eksploatacji pojazdu powyżej 8 lat – procent pomniejszenia wynosił 50%.

Zgodnie z §22 ust. 3 pkt 1 i 2 OWU, jeżeli w umowie ubezpieczenia przyjęto wariant (...), ustalenie odszkodowania następowało na podstawie uprzednio uzgodnionych z (...) SA kosztów i sposobu naprawy przez warsztat wykonujący naprawę, w oparciu o normy czasowe producenta pojazdu oraz ceny części i materiałów zawarte w systemie A. lub E.. Na wniosek ubezpieczonego ustalenie odszkodowania mogło być dokonane według zasad określonych w ust. 2 (...). Stosownie do pkt 4 powołanego paragrafu w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami bez uprzedniego uzgodnienia z (...) S.A., o którym mowa w pkt. 1, ustalenie odszkodowania następowało na podstawie tych rachunków, ale zweryfikowanych przez (...) S.A. do poziomu średnich cen usług naprawczych stosowanych na danym terenie oraz cen części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) maksymalnie do wartości zawartych w systemie A. lub E..

Zgodnie z § 21 ust. 8 w razie powstania szkody całkowitej (zdefiniowanej jako uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty naprawy ustalone wg zasad określonych w § 21 ust. 8 pkt 3 przekraczają 70% wartości pojazdu) odszkodowanie ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość pozostałości (pkt 1); wartość pozostałości – powinna odpowiadać ich wartości rynkowej – ustala się indywidualnie w zależności od rozmiarów uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów), w odniesieniu do tej samej wartości pojazdu, jaką przyjęto do wyliczenia szkody całkowitej (pkt 2); koszt naprawy pojazdu stanowiący podstawę do określenia szkody całkowitej, nie będący podstawą do wypłaty odszkodowania, ustala się na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) S.A. według zasad zawartych w systemie A. lub E., z uwzględnieniem podatku VAT, tzn. według:

- a) maksymalnych cen części zamiennych i materiałów zawartych w w/w systemach,
- b) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
- c) stawki za 1 roboczogodzinę ustalonej przez (...) S.A. w oparciu o maksymalne ceny usług na terenie działalności jednostki organizacyjnej (...) S.A. likwidującej szkodę (pkt 3).

Dla ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej ustalony według zasad określonych w punkcie 3, koszt naprawy porównuje się do wartości pojazdu brutto (pkt 4).

Stosownie do § 28 ust. 1 OWU, (...) S.A. miało wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym. Na mocy ust. 2, gdyby wyjaśnienie w terminie określonym w ust. 1 okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności (...) S.A. albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie miało być wypłacone w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności, wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część odszkodowania (...) S.A. miało wypłacić w terminie określonym w ust. 1.

Dowód: - ogólne warunki ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy ustalone uchwałą zarządu (...) SA nr (...) z dnia 9 lutego 2009 r. (k. 65-68).

W dniu 21 stycznia 2010 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki F. (...) o numerze rej. (...), należący do powódki. Zdarzenie przebiegało w ten sposób, że jadący ciągnik siodłowy nieznanego marki ciągnący naczepę, zjechał drogę kierującemu F. (...), w wyniku czego uszkodzone zostało lusterko lewe F.. Kierujący F. próbując ratować się przed wjechaniem pod naczepę odbił w prawo i wjechał prawym przodem do rowu. Sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia. W samochodzie F. (...) zostały uszkodzone: napis prawy, drzwi przednie prawe, szyba drzwi przednich lewych, lusterko lewe i prawe, drzwi tylne prawe, szyba drzwi tylnych prawych, listwa ozdobna drzwi tylnych prawych, ściana boczna tylna prawa.

Dowód: - zeznania świadka D. K. (k.111-111 verte);

- zgłoszenie szkody w pojeździe z dnia 25/01.2010 r. (k.1-5 akt szkody nr (...) – w załączeniu);

- pisemna opinia biegłego sądowego W. A. (k. 158-192).

Powódka zgłosiła stronie pozwanej szkodę w dniu 25 stycznia 2010 r.

Dowód: - zgłoszenie szkody w pojeździe z dnia 25/01.2010 r. (k.1-5 akt szkody nr (...) – w załączeniu).

Powódka dokonała naprawy samochodu w warsztacie M. T. w T., tj. w nieautoryzowanym salonie. Powódka zakupiła i dostarczyła do warsztatu części konieczne do naprawy samochodu. Części te nie były dostępne na rynku polskim i zostały sprowadzone ze Stanów Zjednoczonych przez (...) Sp. z o.o. we W.. Powódka zapłaciła za błotnik tylni prawy, drzwi przednie prawe, drzwi tylne prawe, lusterko lewe i prawe kwotę 43.432,00 zł brutto. Oprócz tych części powódka dokupiła jeszcze: szybę prawych drzwi przednich, plastik progowy z prawej strony, naklejki zaburtowe, szybę lewych przednich drzwi. Za robociznę w warsztacie powódka zapłaciła około 5.000 zł. Warsztat wykonujący naprawę nie uzgodnił uprzednio z (...) S.A. kosztów i sposobu naprawy w oparciu o normy czasowe, ceny części zamiennych i materiałów zawartych w systemie A. lub E..

Dowód: - faktura VAT nr (...) (k.38);

- zeznania świadka D. K. (k. 111 verte, 147-147 verte);

- zeznania świadka E. B. (k. 138);

- zeznania świadka M. T. (k. 138 verte).

W dniu 26 lutego 2010 r. w piśmie skierowanym do powódki, strona pozwana zawiadomiła o przyznaniu odszkodowania z tytułu szkody w ogólnej kwocie 5.787,31 zł.

Dowód: - pismo strony pozwanej z dnia 26.02.2010 r. – (k.38 akt szkody nr (...) – w załączeniu).

Powódka pismem z dnia 4 stycznia 2011 r. wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 32.336,93 zł tytułem dalszego odszkodowania, stanowiącego różnicę pomiędzy poniesionymi kosztami naprawy, udokumentowanymi w fakturze VAT nr (...) z dnia 6 lipca 2010 r., a odszkodowaniem wypłaconym przez stronę pozwaną. Do pisma powódka załączyła fakturę VAT nr (...). Pismem z dnia 26 stycznia 2011 r. strona pozwana odmówiła wypłaty dalszej części odszkodowania.

Dowód: - pismo powódki z dnia 4.01. (...), pismo strony pozwanej z dnia 26.1.2011 r. (k.41-43, 46 akt szkody nr (...) – w załączeniu).

Pełne przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego wymagało wymiany: napisu prawego, drzwi przednich prawych, szyby drzwi przednich prawych, lusterka zewnętrznego lewego, lusterka zewnętrznego prawego, drzwi tylnych prawych, szyby drzwi tylnych prawych, listwy ozdobnej drzwi tylnych prawych i naprawy błotnika przedniego prawego i ściany bocznej tylnej prawej. Koszt naprawy pojazdu przy zastosowaniu przez stronę pozwaną stawek za roboczogodzinę napraw blacharskich i lakierowania na poziomie 130 zł netto, tj. maksymalnej ceny dla tego typu prac w okresie powstania szkody w serwisach (...) oraz przy przyjęciu cen części na podstawie faktury przedstawionej przez powódkę, a w przypadku części nie ujętych na fakturze – ustalonych przez biegłego, wyniósł 44.584,65 zł netto, tj. 54.393,27 zł brutto. Wartość rynkowa pojazdu w dacie powstania szkody wynosiła 49.500 zł brutto. Wartość pozostałości, tj. pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 21.600 zł.

Dowód: - pisemna opinia biegłego W. A., (k. 158-192).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (§ 2 pkt 1).

Art. 15 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.) stanowi, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń dokonanych w postępowaniu likwidacyjnym, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu. Art. 16 ust. 3 powołanej wyżej ustawy przewiduje, że w przypadku, gdy świadczenie nie przysługuje lub przysługuje w innej wysokości niż określona w zgłoszonym roszczeniu, zakład ubezpieczeń informuje o tym pisemnie osobę występującą z roszczeniem, wskazując na okoliczności oraz na podstawę prawną uzasadniającą całkowitą lub częściową odmowę wypłaty świadczenia. Informacja zakładu ubezpieczeń powinna zawierać pouczenie o możliwości dochodzenia roszczeń na drodze sądowej.

Przesłankami odpowiedzialności ubezpieczyciela autocasco jest wystąpienie zdarzenia wyrządzającego szkodę, szkoda oraz związek przyczynowy między zdarzeniem wyrządzającym szkodę a samą szkodą. W niniejszej sprawie strona pozwana nie kwestionowała wynikającej z umowy ubezpieczenia AC swojej odpowiedzialności za zdarzenie z dnia 21 stycznia 2010 r., w wyniku którego uszkodzony został samochód powódki marki F. (...) o numerze rej. (...). Strona pozwana uznała, co do zasady, swoją odpowiedzialność, proponując po zakończeniu postępowania likwidacyjnego wypłatę łącznie kwoty 5.878,31 złotych.

Stan faktyczny sprawy pozostawał bezsporny, spór sprowadzał się tylko do jednej przesłanki odpowiedzialności strony pozwanej, tj. szkody i to wyłącznie w kwestii wysokości należnego powódce odszkodowania.

Ustalając wysokość szkody, Sąd oparł się na opinii sporządzonej w niniejszej sprawie przez biegłego sądowego W. A..

Powyższa opinia została sporządzona w sposób rzeczowy, spójny, logiczny i wyczerpujący. Nie budziła ona wątpliwości, czy zastrzeżeń Sądu, nie była ponadto kwestionowana przez żadną ze stron. Ze sporządzonej opinii wynikało, że ceny części zamiennych do tego typu pojazdu nie są podawane przez systemy eksperckie A. lub E., a części te nie są dystrybuowane w (...) F. w Polsce. Każdorazowo należy je ustalać w firmach zajmujących się dystrybucją tego typu części, które w przypadku nowych części są importowane z rynku amerykańskiego lub też zamawiać indywidualnie. Mając to na uwadze biegły ustalił koszt naprawy w oparciu o ceny części zawarte w fakturze przedłożonej przez powódkę, a w przypadku części nie ujętych w fakturze – o ceny ustalone przez siebie na podstawie informacji uzyskanych u jednego z większych importerów części do samochodów amerykańskich w Polsce (firma (...) z W.). Koszt tej naprawy, przy przyjęciu średnich stawek prac mechanicznych, blacharskich i lakierniczych w okresie powstania szkody w rzemieślniczych warsztatach blacharsko-lakierniczych w miejscu zamieszkania poszkodowanego, tj. w kwocie 90 zł netto wyniósł 29.505,21 zł netto (35.996,36 zł brutto), a przy przyjęciu stawki 130 zł netto za 1 roboczogodzinę tego typu prac (maksymalna cena w okresie powstania szkody w serwisach (...)) – odpowiednio 44.584,65 zł netto i 54.393,27 zł brutto. Z kolei wartość rynkowa samochodu powódki w dacie powstania szkody wynosiła 49.500 zł brutto

Sąd zważył, że w zawartej umowie Autocasco i stanowiących jej integralną część warunkach ogólnych strony uzgodniły sposób ustalenia wysokości odszkodowania, również w razie tzw. szkody całkowitej, zdefiniowanej jako uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty naprawy ustalone wg zasad określonych w § 21 ust. 8 pkt 3 przekraczają 70% wartości pojazdu. Zgodnie z § 21 ust. 8 w takim przypadku odszkodowanie ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość pozostałości (pkt 1); wartość pozostałości – powinna odpowiadać ich wartości rynkowej – ustala się indywidualnie w zależności od rozmiarów uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów), w odniesieniu do tej samej wartości pojazdu, jaką przyjęto do wyliczenia szkody całkowitej (pkt 2); koszt naprawy pojazdu stanowiący podstawę do określenia szkody

całkowitej, nie będący podstawą do wypłaty odszkodowania, ustala się na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) S.A. według zasad zawartych w systemie A. lub E., z uwzględnieniem podatku VAT, tzn. według:

- a) maksymalnych cen części zamiennych i materiałów zawartych w w/w systemach,
- b) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
- c) stawki za 1 roboczogodzinę ustalonej przez (...) S.A. w oparciu o maksymalne ceny usług na terenie działalności jednostki organizacyjnej (...) S.A. likwidującej szkodę (pkt 3).

Dla ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej ustalony według zasad określonych w punkcie 3, koszt naprawy porównuje się do wartości pojazdu brutto (pkt 4).

Skoro zatem wartość pojazdu w dacie szkody wynosiła 49.500 zł brutto, a koszt naprawy liczony według zasad ustalania szkody całkowitej równał się kwocie 44.584,65 zł netto i 54.393,27 zł brutto - niewątpliwie w samochodzie powódki wskutek zdarzenia z dnia 21 stycznia 2010 r. zaistniała szkoda całkowita. Tym samym wysokość należnego powódce odszkodowania odpowiadała różnicy pomiędzy wartością pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania a wartością pozostałości, tj. samochodu w stanie uszkodzonym. Wartość tę biegły ustalił na kwotę 21.600 zł. Odejmując ją od wartości brutto samochodu Sąd uzyskał kwotę 27.900 zł stanowiącą wysokość należnego powódce odszkodowania

Poszkodowana uprawniona była do domagania się wyrównania szkody w całości. Skoro zatem wysokość szkody wyliczona została na kwotę 27.900 zł, zaś powódka otrzymała już kwotę 5.787,31 zł, to uznać należało, że zasadnym było zasądzenie na jej rzecz pozostałej kwoty 22.122,69 zł.

Zgodnie z dyspozycją art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Na mocy § 28 ust. 1 OWU autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy, (...) S.A. miało wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym. Tym samym odsetki ustawowe za opóźnienie ze spełnieniem świadczenia należne były od dnia 24 lutego 2010 r. Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie (art. 321. § 1 kpc), w związku z czym zasądzone zgodnie z zadaniem zawartym w pozwie.

Tym samym, mając na uwadze powyższe okoliczności oraz przytoczone przepisy prawa, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku. Dalej idące powództwo, jako nieuzasadnione, oddalono.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na treści przepisu art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

W oparciu o powyższe, mając na uwadze, że powódka uległa w części swojego żądania (41,5%), Sąd zasądził na jej rzecz 1.320,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty procesu poniesione przez powódkę składały się: opłata za udzielone pełnomocnictwo w wysokości 17 zł, koszty opłaty od pozwu w wysokości 1.491 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł i zaliczka przeznaczona na wynagrodzenie biegłego w kwocie 899,40 zł. Mając na uwadze, że powódka wygrała w 58,5%, na jej rzecz należałoby przyznać 2.323,69 zł. Na koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną składały się z kolei: opłata za udzielone pełnomocnictwo w wysokości 17 zł oraz koszty pomocy prawnej w wysokości 2.400 zł. Tym samym, mając na uwadze, że strona pozwana wygrała w 41,5 %, należałoby jej przyznać kwotę 1.003,05 zł. Po wzajemnym zniesieniu kosztów do kwoty 1.003,05 zł, strona pozwana miała obowiązek zwrócić powódce kwotę 1.320,64 zł. Ponadto Biorąc pod uwagę, że całość należnej opłaty od pozwu (uwzględniając

rozszerzenie powództwa) nie została przez powódkę opłacona, Sąd nakazał ponadto stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 402 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu.